

Houd, Heer,
uw kruis hoog voor mijn brekend oog,
licht in het duister, wijs de weg omhoog.
Uw dag breekt aan, de schaduw gaat voorbij...
In dood en leven, Heer, wees Gij nabij!

†

DANKBAAR AANDENKEN AAN
MEVROUW

Mariette VAN MOORLEGHEM

echtgenote van de Heer Gerard TORCK
geboren te Ooike op 8 maart 1923 en god-
vruchtig overleden in de St-Vincentiuskliniek
te Deinze op 26 januari 1984, gesterkt door
de H. Sakramenten der zieken en de Pause-
lijke Zegen.

Lid van de bond der gepensioneerden.
Lid van de bond der gehandicapten.

We hebben zo dikwijls gezegd: "Mariette
ziet er wéér goed uit!" Maar deze keer is
ze er dan toch niet meer doorgeraakt. Te
plots en te jong. Daarom is iedereen geschokt
en gekwetst, bedroefd en vereenzaamd, want
voor zo ontelbaar velen was zij een onmis-
bare engel van goedheid, van dankbaarheid,
van levensmoed en van geloof.

Ze was in letterlijke zin de GOEDHEID zelf.
Ze leefde maar om goed te zijn en goed te
doen. Aan iedereen: thuis, in de familie, op
het bedrijf, aan vrienden en onbekenden.
Van zodra ze iemand zag had ze al 'n attentie
klaar: vindingrijk, onuitputtelijk en belange-
loos. Waar niemand aan dacht, daar dacht
Mariette wel aan. Ze hield van mensen...
zomaar omdat haar hart enkel goedheid kon
verdragen.

Ze was ook de DANKBAARHEID zelf. Duizen-
den keren heeft ze gezegd: "Ge zijt bedankt."
Met de kleinste attentie was ze overgelukkig
en kon ze weer een heel eind verder. De uren
en dagen van eenzaamheid op haar ligbed
heeft ze doorworsteld met gevoelens van

dankbaarheid voor Gerard, voor de kinderen,
voor de verpleegsters, voor 't werkvolk, voor
de vele, vele vrienden die zo graag eens
binnenkwamen.

Ze had een ontombare LEVENSMOED. Al
vele jaren was ze een "krakende wagen!"
van lichamelijk en moreel lijden, maar al
even lang zei ze altijd opnieuw en met zo'n
zachte glimlach: «'t Zal wel weer beteren!»
Want ze wilde nog met velen genieten van
de goedheid van het leven. Daarom waren
we ook altijd zo blij als we haar terugzagen
in de kerk, in de kapel, bij vrienden, op de
kaarters- of hobbyclub en overal waar ze zo
graag bij was. Haar verschijning deed iede-
reen deugd.

Ze was een vrouw van diep GELOOF. Haar
goedheid, haar dankbaarheid en haar levens-
moed waren de vrucht van ononderbroken
gebed thuis en in de kerk, waar ze zo graag
naartoe kwam op zondag en op weekdag
en telkens als er iets te doen was. Ze kon
zo sterk zijn omdat ze zo vroom was. Bid-
dend en vertrouwend vond ze telkens nieuw
leven.

Voelde ze zelf het einde ineens dichtbij?
«'k Zal er niet bijzijn als Christofke z'n eerste
kommunie doet!» En 's anderendaags:
«'k Zit in de put!» Toen is het heel plots
gebeurd.

Wie zal haar niet missen? Maar als gelovige
mensen zijn we er ook zeker van dat ze
voortdoet met goeddoen. Haar Gerard, haar
kinderen en kleinkinderen, haar PVBA en
haar ontelbare vrienden zullen haar goedheid
en dankbaarheid en levensmoed blijven voe-
len. Maar ze zal het nu anders doen: van bij
God, die altijd haar leven was en nu ook blijft.

Gerard, kinderen en kleinkinderen
en gans de familie danken
voor uw gebed en meeleven.

Rouwdienst J. Meersman - Kruishoutem
Drukkerij Lynco - Zulte-Olsene